

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 14C/358/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515207496
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2017:2515207496.7

Uznesenie

Okresný súd Piešťany v právnej veci navrhovateľa: U. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. Y. L. XXX/XX, XXX XX V. pod V., zastúpeného právnym zástupcom: PM G., s.r.o. , so sídlom T. XX, XXX XX V. - F. U., IČO: XXXXXXXX, proti osobe povinnej na výživné: U. E., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXX , XXX XX X., zastúpeného JUDr. X. I., advokátom so sídlom B. XX, XXX XX O. U. nad X., o určenie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

S c h v a ľ u j e zmier účastníkov konania uzavretý na pojednávaní dňa 7.7.2017 v znení:

I. Otec sa z a v ä z u j e prispievať na výživu navrhovateľa sumou 100,- eur mesačne za obdobie od 30.11.2015 do 31.7.2017 a sumou 200,- eur mesačne za obdobie od 1.8.2017 do budúca, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

II. Dlžné výživné za obdobie od 30.11.2015 do 31.7.2017 v celkovej sume 2.003,33 eura sa otec z a v ä z u j e zaplatiť navrhovateľovi v mesačných splátkach po 30,- eur mesačne spolu s bežným výživným s tým, že výška poslednej splátky bude 23,33 eura, až do zaplatenia celého dlžného výživného, počnúc právoplatnosťou tohto uznesenia.

III. Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ návrhom z 24.11.2015, doručeným Okresnému súdu Piešťany dňa 30.11.2015, žiadal, aby súd uložil otcovi navrhovateľa povinnosť prispievať mu na výživu sumou 600,- eur mesačne. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

2. V priebehu konania súd vydal uznesenie č. k. 4C/116/2015-59 z 5.2.2016, ktorým 1.) nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil otcovi navrhovateľa povinnosť platiť navrhovateľovi výživné v nevyhnutnej miere 100,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred; a 2.) vo zvyšnej časti návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.3.2016, vykonateľnosť dňa 13.2.2016.

3. Na pojednávaní dňa 6.4.2017 súd pripustil zmenu návrhu na začatie konania podľa ktorej navrhovateľ žiadal, aby súd uložil osobe povinnej na výživné povinnosť prispievať navrhovateľovi na výživu sumou vo výške 300,- eur mesačne od podania návrhu do júna 2016 a vo výške 351,48 eura od júla 2016, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na nasledujúci kalendárny mesiac.

4. Účastníci konania na pojednávaní dňa 7.7.2017 uzavreli zmier, podľa ktorého sa otec navrhovateľa zaväzuje 1.) prispievať na výživu navrhovateľa sumou 100,- eur mesačne za obdobie od 30.11.2015 do 31.7.2017 a sumou 200,- eur mesačne za obdobie od 1.8.2017 do budúca, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred; a 2.) zaplatiť navrhovateľovi dlžné výživné za obdobie od 30.11.2015 do 31.7.2017 v

celkovej sume 2.003,33 eura v mesačných splátkach po 30,- eur mesačne spolu s bežným výživným s tým, že výška poslednej splátky bude 23,33 eura, až do zaplatenia celého dlžného výživného, počnúc právoplatnosťou tohto zmiernu. Súčasťou zmiernu bola aj dohoda, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

5. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZR“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

6. Podľa § 62 ods. 2 ZR obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

7. Podľa § 62 ods. 4 ZR pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

8. Podľa § 62 ods. 5 ZR výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

9. Podľa § 65 ZR ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného. Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní. Výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

10. Podľa § 75 ods. 1 ZR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

11. Podľa § 75 ods. 2 ZR výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

12. Podľa § 76 ods. 1 ZR výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

13. Podľa § 77 ods. 1 ZR právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. Podľa § 155 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“ alebo „Civilný mimosporový poriadok“ v príslušnom tvare), konanie vo veciach výživného plnoletých osôb sa začína len na návrh.

15. Podľa § 156 CMP účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

16. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

17. Podľa § 58 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým konanie končí.

18. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

20. Podľa § 2 ods. 2 CMP na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len "účastník") a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

21. Podľa § 148 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, v znení zákona č. 87/2017 Z. z. (ďalej len „CSP“), žalobca a žalovaný môžu uzavrieť zmier. O uzavretie zmieru sa má súd vždy pokúsiť.

22. Podľa § 148 ods. 2 CSP súd rozhodne o tom, či uzavretý zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

23. Súd mal za preukázané, že navrhovateľ nie je schopný sám sa živiť, keďže sa sústavne pripravuje na budúce povolanie formou denného štúdia na strednej škole, nie je zamestnaný a je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, pričom súd zohľadnil aj výšku invalidného dôchodku navrhovateľa (196,90 eura). Navrhovateľ býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorá hradí všetky náklady spojené so stravou, bývaním, ošatením, liekmi a špeciálnou obuvou navrhovateľa. Otec navrhovateľa nebýva s navrhovateľom, býva v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi. Prihliadnuc na schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov navrhovateľa a na skutočnosť, že o navrhovateľa sa osobne stará a o spoločnú domácnosť s navrhovateľom sa stará jeho matka, súd mal za to, že otec navrhovateľa je povinný prispievať na výživu navrhovateľa podľa § 62 a nasl. ZR.

24. Zmier uzavretý účastníkmi konania v časti výšky bežného výživného zodpovedá potrebám navrhovateľa, ako aj schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom jeho otca ako osoby povinnej platiť výživné. V časti dlžného výživného zmier zohľadňuje sumu výživného v nevyhnutnej miere vo výške 100,- eur mesačne, ktorú platil otec navrhovateľovi od decembra 2015 až doposiaľ. V časti nároku na náhradu trov konania zmier plne korešponduje so súčasnou právnou úpravou, podľa ktorej v mimosporovom konaní, a teda aj v konaní vo veciach výživného plnoletých osôb, platí zásada, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (§ 52 CMP). Preto súd dospel k záveru, že tento zmier nie je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, ani v rozpore s dobrými mravmi (§ 75 ods. 2 ZR), a preto ho v súlade s citovaným ustanovím § 148 ods. 2 CSP schválil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 2 ods. 1 CMP, § 355 ods. 2, § 357 CSP a contrario).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších prepisov.